

at ikke alene to, men ſamtliges Miniſtre have været enige om Lovforſlaget, ſaaledes ſom det blev forelagt, gaaende ud paa, at hele Gjælden ſkulde eſtergives, og at der dernæſt er forelagt en ſærſkilt Erklæring fra Finantsminiſteren om, at han ſærſligt gif ind paa, at hele Gjælden ſkulde eſtergives. Men, naar det er ſaa, forekommer det mig dog noget beſynderligt at ville lægge ſærdeles Vægt paa, at Finantsminiſteren nu ſkal være med til at give Tillabelſe til, at nye Laan blive ſtiftede for Sæby, maafkee med Tilbagebetaling i 100 Aar.

Sponeck: Det Sidſte er aabenbart en Misforſtaaelse fra den høitagtede Miniſters Side, thi det, der ligger mig paa Hjertet, er naturligviis ikke at ſaae Finantsminiſterens Samtykke til dette Lovforſlag; dette kan jeg nok begribe er meddeelt af den høitagtede Miniſter ſom Medlem af Hs. Majeſtæt Kongens Statsraad, ligesom naturligviis ogsaa den ſamme Miniſter vil være tilſtede, naar Sagen forelægges Hs. Majeſtæt til Sanction. Men det, jeg lægger Vægt paa, er, at naar Loven har erholdt denne kongelige Stadſættelse, kan den høitagtede Indenrigsminiſter ikke i Fremtiden meddele Approbation paa Laan fra Communens Side, der enten ſkulde gaae ud paa en Afbetaling i 100 Aar, eller ſkulde ſtiftes paa Betingeſer, der kunde tilveiebringe et Reſultat, ſom maatte anſees for at være betænkeligt for denne Commune, og denne Forviſning har jeg ikke i ſamme Grad, naar ikke Finantsminiſteren tillige har ſaand i Hænde med i denne Sag. Hvad iøvrigt Misforſtaaelferne angaaer, ſaa ſkal jeg ikke tillade mig videre at komme tilbage dertil; Tidenden vil viſnok viſe, at det var det, der havde fundet ſted i Landſtinget, ſom Miniſteren betegne ſom et Curioſum, hvilket jeg for mit Vedkommende ikke vilde have tilladt mig at gjøre efter min Opfattelse af den rigtige Betegnelseſmaaade af, hvad der paſſerer i det andet Thing, men dette ſkal jeg ikke gaae nærmere ind paa. Derimod ſkal jeg tillade mig at tage til Indtægt een Ting, nemlig, at den høitagtede Miniſter ikke vilde have ſagt eller antydet, at det ſkulde være lidet ſandſynligt, at Landſtinget vilde gaae ind paa det Forſlag, ſom det høitærede Things Udvalg nu

har indſtillet til det; vi kunne alſaa, da den høitagtede Miniſter viſnok, hvis han havde Formodning om det Modſatte, vilde have gjort det gjældende, med noget ſaand antage, at naar den ærede Miniſter i det andet Thing vil fremſætte de ſamme Grunde, ſom han nu ønsker, at vi ſkulde tage tilfølgende for at vedtage det Modſatte idag, til Fordeel for Udvalgets Forſlag, ſaa vil det ogsaa gaae igjennem i det andet Thing, og jeg haaber da, at den høitagtede Miniſter, naar dette Things Votum foreligger i det andet Thing, der vil kunne gjøre gjældende, hvor rigtigt og nødvendigt det er ikke at vanſteliggjøre Sagen, men med Lethed at gaae ind paa, hvad der da foreligger.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved:

Udvalgets Forſlag: At der iſtedetfor Lovforſlagets Indhold ſættes:

Sæby Kjøbstads Commune og Havnekaſters Gjæld til Statskaſten eſtergives paa 10,000 Rd. nær. Regjeringen ſkal herhos være bemyndiget til at tilſtede, at der, med Fortrin foran dette Beløb, optages ſaadanne yderligere Laan, ſom af Regjeringen maatte ſjønnes henſigtsmæssige til Forbedring af Kjøbstadens Havneveſen eller iøvrigt tjenlige til Communens Lary. Saa længe ſaadanne Laan ikke ere tilbagebetalte, henſtaaer den nævnte Reſtgjæld paa 10,000 Rd. rente og afdragsfri.

vedtoges med 55 Stemmer imod 20.

Derpaa ſattes Lovforſlaget (ſee Til. A.), eſterat Thinget havde givet Afſald paa at høre det oplæſe, under Afſtemning og

vedtoges eenſtemmig med 66 Stemmer.

Sagen gaaer nu tilbage til Landſtinget.

Man gif derpaa til den ſidſte Sag paa Dagsordenen:

Eneſte Behandling af „Forſlag til Lov om Sværnets Ordning.“

(Lovforſlaget, ſaaledes ſom vedtaget af Folke-thinget, findes i Til. A. Sp. 1801 ff.; de af